

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13CoCsp/10/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120212858
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8120212858.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcu Q. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. X, XXX XX O., právne zastúpený advokátom JUDr. Igor Šafranko, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému O. R. A., A., so sídlom O. XX, XXX XX K., T.: XX XXX XXX, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Kubáňiho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie 2.092,67 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 15Csp/117/2020-45 zo dňa 11. novembra 2021, takto jednohlasne

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok vo výroku I. a III..

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 2.092,67 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 3 ods. 3, 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1, 2, 3, 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 255 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Vychádzal zo zistenia, že žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa XX.XX.XXXX zmluvu o revolvingovom úvere. So žiadosťou o vykonávaní zrážok zo mzdy zo dňa XX.XX.XXXX požiadal žalovaný zamestnávateľa U. - A. a.s. o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu v celkovom dlhu 2.653,50 Eur. Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 19Csp/112/2018 zo dňa 14.01.2020 v právnej veci žalobcu Q. C. proti žalovanému O. R. A., s.r.o. súd vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov dlžníka) k zmluve o revolvingovom úvere zo dňa XX.XX.XXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným na výkon zrážok zo mzdy žalobcu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 19.03.2020 a vykonateľnosť 19.03.2020.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným je spotrebiteľským právnym vzťahom. Predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Čo sa týka úspešného uplatnenia práva porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, resp. tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie tak nemôže dôjsť kedykoľvek. V predmetnom prípade vo vzťahu k uloženiu povinnosti zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy žalobca mal v konaní úspech. Ukončením tohto konania bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobcovi požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie. Žaloba bola podaná dňa 10.11.2020 teda v čase, keď ešte neuplynula všeobecná trojročná premlčacia doba. Žalobca si bez akýchkoľvek pochybností v inom súdnom konaní úspešne uplatnil právo na zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy zo strany žalovaného. Vo vyššie uvedenom konaní bolo právoplatne rozhodnuté o povinnosti zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, čo predstavuje bezprostredný zásah do finančnej situácie žalobcu bez ingerencie súdu a bez možnosti namietať vymáhanú výšku pohľadávky. Žalobca taktiež aj s prihliadnutím na postoj žalovaného bol dlhodobo nedôvodne vystavený psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty, a to až do doby právoplatného skončenia konania. Samotná žaloba v základnom konaní, ktorej predchádzalo rozhodnutie o neodkladnom opatrení, ktoré bol žalobca nútený podať na ochranu svojich práv bola jediným a naliehavým prostriedkom, ktorým žalobca mohol ochrániť svoj príjem, pred neoprávneným a bezprostredným zásahom žalovaného. Pritom je zrejmé, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý do zmluvy (resp. obchodných podmienok) naformuloval neprijateľné zmluvné podmienky. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Za primerané, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu považoval finančné zadosťučinenie vo výške 2.092,67 Eur, ktorá zodpovedá rozdielu medzi sumou 2.653,50 Eur v rámci ktorej žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy a sumy 560,92 Eur, o ktorej žalobca v samotnej žalobe uviedol, že bola vo vzťahu k žalovanému dôvodným nárokom. Takto priznané finančné zadosťučinenie v celkovej výške 2.092,67 Eur je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného a je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť, jej výška odráža naliehavosť situácie v negatívnom slova zmysle (bezprostredný zásah do príjmu žalobcu z práce, ktorým zabezpečoval svoju obživu, resp. obživu svojej rodiny a to bez právneho dôvodu a v pomerne vysokej hodnote), ktorú žalovaný žiadosťou adresovanou zamestnávateľovi žalobcu vyvolal a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý pri dojednaní a vymáhaní úverovej zmluvy závadne konal.

5. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca bol v konaní plne úspešný, preto má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Pre výpočet trov právneho zastúpenia sa bude vychádzať z výšky priznanej sumy, pretože žalobca bol úspešný v základe nároku, ktorého výška závisela na posúdení súdu. Vzhľadom na vyššie uvedené bolo preto potrebné rozhodnúť tak, ako to je uvedené vo výroku rozsudku.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, a to proti výrokom I. a III.. Odvolanie právne odôvodnil § 365 ods. 1 písm. d), f), h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Namietať, že závery súdu o existencii okolností odôvodňujúcich finančné zadosťučinenie nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. V konaní nebolo ani tvrdené a ani preukázané, aby došlo k vzniku ujmy, hoci súd ujmu označil za jeden z faktorov, ktorá sa má vyrovnáť finančným zadosťučinením. Odôvodnenie rozsudku vo zvyšnej časti považuje za neurčité, zmätočné a nepreskúmateľné. Uviedol, že predložením dohody o zrážkach zo mzdy nie je a vôbec nebolo dané, že k zrážkam zo mzdy dôjde a v akom rozsahu. V konaní nebolo tvrdené a ani preukázané, že by žalobcovi bola vôbec zrazená suma. Závery súdu odôvodňujúce sumu zadosťučinenia nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a súčasne sú nepreskúmateľnými. Ďalej uviedol, že primerané finančné zadosťučinenie znamená odčinenie nemajetkovej ujmy a tiež sa vyznačuje tým, že má osobný charakter. Namietať, že súd prvej inštancie sa po právnej stránke nesprávne vysporiadal aj s námietkou existencie nároku na finančné zadosťučinenie. Právne posúdenie súdu označil za nesprávne, pretože žalobcom tvrdené skutočnosti neumožňujú prijať záver o existencii žalovaného nároku nielen čo do výšky 2.092,67 Eur, ale ani čo do základu. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napádanej časti zrušil a vec vrátil na nové konanie, eventuálne, aby ho zmenil a žalobu zamietol a súčasne zmenil aj výrok o náhrade trov konania podľa

miery úspechu sporových strán. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

7. Žalobca sa vyjadril tak, že napadnutý rozsudok spĺňa atribúty jasnosti, stručnosti a zrozumiteľnosti odôvodnenia a preto ho považuje dostatočne odôvodnený. V napadnutom rozsudku sa súd jednoznačne vypořiadal so všetkými podstatnými námietkami žalovaného a jednotlivé dôkazy vyhodnotil podľa svojej úvahy. Uviedol, že prvoinštančný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uvádza podstatné prednesy a návrhy strán, aké dôkazy v konaní vykonal za účelom zistenia skutkového stavu, ako aj zákonné ustanovenia, z ktorých vychádzal pri posúdení sporu. V napadnutom rozsudku prihliadal na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany strán sporu, pričom svoje rozhodnutie logicky a vecne podrobne odôvodnil. Pripustením argumentácie žalovaného by bola popretá samotná podstata a zmysel inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia. V súvislosti s argumentáciou žalovaného o zmysle a účele inštitútu primeraného finančného zadosťučinenia dal do pozornosti rozsudky Krajského súdu v Prešove. Pre vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie je postačujúca už samotná hrozba ujmy a nie jej samotný nárok. V tejto súvislosti dal do pozornosti rozsudky súdov v obdobných veciach. Poukázal na to, že paušalizácia výšky primeraného finančného zadosťučinenia je svojvoľným uplatňovaním práva, ktoré poškodzuje spotrebiteľov a znevýhodňuje dodávateľov porušujúcich spotrebiteľské právo. Za nesprávne považuje konštatovanie žalovaného, podľa ktorého má byť priznaná náhrada trov podľa pomeru úspechu. V tomto smere poukázal aj na závery súdov v obdobných veciach. S poukazom na uvedené navrhol rozsudok súdu prvej inštanície ako vecne správny potvrdiť. Taktiež si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

8. Žalovaný sa k podanému vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

9. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

10. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštanície odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštanície nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštanície preskúmať.

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietanou inou vadou konania, nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštanície na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

12. Odvolací súd sa najprv vypořiadal s odvolacou námietkou žalovaného, že súd prvej inštanície svoje rozhodnutie riadne a v úplnosti neodôvodnil. Je potrebné uviesť, že požiadavka na riadne úplné odôvodnenie rozhodnutia predstavuje zásadu spravodlivého procesu, vyplýva to aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany aj taký, ktorý nie je pre rozhodnutie významný, bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď. Špecifická odpoveď sa vyžaduje na taký argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúcim (Ruiz Torija c./ Španielsko z 09.12.1994, séria A, č. 303-A; Hiro Balani c./ Španielsko z 09.12.1994, séria A, č. 303-B).

13. V tejto súvislosti je právne významné ust. § 220 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil a aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré

skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

14. Odvolací súd považuje rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny a preskúmateľný. Súd prvej inštancie vysvetlil, z akých dôvodov žalobe vyhovel, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá kritériám odôvodnenia, ktoré sú upravené v § 220 ods. 2 C.s.p.. Nie je možné konštatovať, že by rozhodovacím procesom došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Za porušenie práva na spravodlivý súdny proces nie je možné považovať to, ak súd prvej inštancie neodôvodní svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

15. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

16. Inštitút primeraného zadostučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Podmienky vzniku nároku na primerané finančné zadostučinenie sú formulované v ustanovení § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne na to, aby žalobcovi mohlo byť priznané právo na primerané finančné zadostučinenie. Z poslednej vety uvedeného zákonného ustanovenia tak možno vyvodíť, že týmito podmienkami sú: (i) úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej predmetným zákonom alebo osobitnými právnymi predpismi a (ii) domáhanie sa primeraného finančného zadostučinenia od subjektu, ktorý zodpovedá za porušenie konkrétneho práva alebo povinnosti.

17. Samotné ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa viaže vznik práva na finančné zadostučinenie na úspešné uplatnenie porušenia práva spotrebiteľa a takýmto môže byť aj dožadovanie zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy. Podmienky vzniku nároku na primerané finančné zadostučinenie sú teda formulované v ustanovení § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, a z tohto ustanovenia nie je možné vyvodíť záver, že finančné zadostučinenie možno spotrebiteľovi priznať len v prípade, ak porušenie práva nie je možné napraviť inak, rovnako nevyklučuje možnosť žiadať finančné zadostučinenie popri iných nárokoch spotrebiteľa predpokladaných zákonom vychádzajúcich z porušenia jeho práv. Za daného stavu nie je potom možné považovať konanie žalobcu, ktorý po právoplatnom uložení povinnosti žalovanému zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy k Zmluve o revolvingovom úvere, za neodôvodnené.

18. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca bol v základnom konaní o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy úspešný, jeho žalobe bolo vyhovené v plnom rozsahu. Právoplatným ukončením konania bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobcovi požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadostučinenie.

19. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadostučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť nielen funkciu satisfakčnú, ale aj funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi. Zároveň ho treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že povinnosťou zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči žalobcovi, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí.

20. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria, a to hlavne intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod.. V predmetnom prípade to bol práve žalovaný, ktorý nepostupoval s odbornou starostlivosťou, predostrel žalobcovi nekalou obchodnou praktikou na podpis dohodu o zrážkach zo mzdy, čo vyhodnotil súd prvej inštancie ako neplatný právny úkon, ktorý nemôže požívať právnu ochranu. Takéto konanie bolo nepochybne spôsobilé privodiť žalobcovi ako spotrebiteľovi ujmu. Uvedené skutočnosti tak v konečnom dôsledku mali za následok to, že žalobca bol v základnom konaní úspešný a ďalej sa mohol samostatnou žalobou domáhať aj práva na primerané finančné zadosťučinenie. Z uvedeného dôvodu sa možno stotožniť so záverom súdu prvej inštancie, že zo strany žalovaného došlo k neoprávnenému a bezprostrednému zásahu do majetkovej sféry žalobcu, pričom v základnom konaní bol žalobca dlhodobo a nedôvodne vystavený psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty, a to až do doby právoplatného skončenia konania. Vzhľadom na všetky uvedené okolnosti má aj odvolací súd za to, že súdom prvej inštancie priznaná výška finančného zadosťučinenia je primeraná, zohľadňuje všetky okolnosti a osobitosti predmetného prípadu a vo vzťahu k žalovanému bude pôsobiť dostatočne odradzujúco, pričom na strane žalobcu nebude plniť funkciu finančného obohatenia, či majetkovej škody. Z uvedeného dôvodu preto odvolanie žalovaného v tomto smere vyhodnotil ako nedôvodné.

21. Správny výrok vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil (§ 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa). Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a v súvisiacom výroku III. v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p., tak že úspešnému žalobcovi v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 C.s.p.). Odvolací súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na postup podľa § 257 C.s.p..

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).